

Z RYBÁŘSKÉ PRAXE

Prosincové rybaření

Chladné zimní měsíce jsou vždy spojené s nízkou potravní aktivitou kaprovitých ryb. Je to přirozené. Ve vodě o teplotě **sotva pár stupňů** se rybí metabolismus výrazně zpomaluje, ryby tráví velmi pomalu a pocit hladu prostě nemají. Příroda to tak zařídila, protože v této době je potravy málo.

text: Milan Tychler foto: autor

Ryby se ale ulovit dají. V posledním měsíci v roce bývá u vody liduprázdnou. Velká většina rybářů už pověsil své nádobíčko na hřebík. Vody zamrzají, leckde je sníh. Rybáři v nížinách vydrží u vody déle a teplé zimy si nemohou vynachválit. Zimy v posledních letech už nejsou, co bývaly. I když se objeví pár dnů, kdy mráz štípe do tváří, je to jen slabý odvar toho, co bylo.

Pocházím z podhůří Jeseníků, takže pamatuji zimu, kdy se sníh sypával z oblohy jak z macaté peřiny. Do rána ho napadlo tolik, že děda musel vylézt oknem ven, aby ho od dveří odházel. Okolo cest bývaly obrovské sněhové bariéry, takže když jsem jel autobusem, připadal jsem si jako v tunelu. Jako kluci jsme ještě v březnu hrabalí ve sněhu na severních straních nory jako králíci a dělali bunkry. Když nyní v tomto kraji napadne třicet

čísel sněhu, je to skoro svátek. Už třicet let žiji na jihu Moravy. On to vlastně ani není jih. Když to vezmu na mapě republiky od severu k jihu, je to spíš kousek pod pomyslným středem. Sníh je tu hodně vzácný. A když už napadne, vydrží sotva pár dnů. Opravdu mrazivých dnů bývá jen pár a jen málokdy uhodí zima před Vánoci. Pro mě (jako pro rybáře) to má své výhody, sezona se mi tím podstatně prodlužuje.